

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/164/2020
Identifikačné číslo spisu:	4110212904
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:4110212904.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1 / Z. S., bývajúcej v Q., zastúpenej JUDr. Daliborom Motyčkom, advokátom, so sídlom v Nitre, Štefánikova trieda 52, 2/ Z. S., bývajúcej v M., proti žalovaným 1/ Službyt Nitra, s.r.o., so sídlom v Nitre, Janka Kráľa 122, 2/ H. K., bývajúcej v Q./2, 3/ H. O., bývajúcej v Q., 4/ R. E., bývajúcemu v Q., 5/ P. D., bývajúcej v Q., 6/ G. D., bývajúcej v Q. 7/ Y. F., bývajúcej v Q., 8/ F. U., bývajúcej v Q., 9/ J. U., zomrelej C., naposledy bývajúcej v Q., 10/ Y. J., bývajúcej v Q., 11/ W. G., bývajúcemu v Q., 12/ J. A., zomrelej C., naposledy bývajúcej v Q., 13/ H. Y., bývajúcej v Q., 14/ H. J., bývajúcemu v A., 15/ J. Q., bývajúcej v Q., 16/ N. R., bývajúcemu v Q., 17/ J. A., bývajúcemu v Q., 18/ G. W., bývajúcej v S., 19/ G. S., bývajúcej v Q., 20/ P. F., bývajúcej v Q., 21/ P. M., bývajúcej v Q., 22/ P. R., bývajúcej v Q., 23/ Z. F., bývajúcemu v Q., 24/ Z. F., bývajúcej v Q., 25/ W. U., bývajúcej v Q., 26/ M. J., bývajúcej v Q., 27/ G. J., bývajúcej v Q., 28/ P. J., bývajúcej v Q., 29/ T. X., bývajúcej v Q., 30/ R. J., bývajúcemu v Q., 31/ H. X., bývajúcemu v W., 32/ T. Y., bývajúcej v Q., 33/ W. F., bývajúcemu v Q., žalovaní 2/, 4/, 6/, 7/, 9/, 10/, 12/ - 22/, 24/ - 29/ a 31/ zastúpení JUDr. Alexandrom Endrödom, advokátom, so sídlom v Nitre, Mostná 42, o neplatnosť hlasovania, zvolania schôdze, neplatnosť zmluvy, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17C/131/2010, o dovolaní žalobkyne 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. mája 2019 sp. zn. 25Co/91/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej ako „súd prvej inštancie“) uznesením z 23. apríla 2018 č. k. 17C/131/2010-796 priznal žalovaným 2/ - 10/ a 12/ - 33/ náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktoré sú povinné zaplatiť žalobkyne 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne v zmysle § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zisťoval zavinenie niektorej zo strán konania na zastavení konania. Dospel k záveru, že žalobkyne 1/ a 2/ vzali žalobu v celom rozsahu späť bez toho, aby žalovaní splnili to, čoho sa petitom žalobkyne domáhali a taktiež žalovaní neuznali právo žalobkýň, ktorého sa v spore domáhali. Dôvodil tým, že súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu

trov konania skúma zavinenie iba z procesného hľadiska a neposudzuje právo žalobcu, teda žalobu podľa hmotného práva. Konštatoval, že o nároku na náhradu trov konania žalovaného 1/ a 11/ nerozhodoval, pretože o nich bolo právoplatne rozhodnuté uznesením z 20. júna 2012 č. k. 17C/131/2010-606, kde im neboli trovy priznané.

2. Na odvolanie žalobkyní Krajský súd v Nitre (ďalej ako „odvolací súd“) uznesením z 28. mája 2019 sp. zn. 25Co/91/2019 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej žalovaným 9/ a 12/ priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktoré sú povinné zaplatiť žalobkyne 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ostatnej časti, v ktorej žalovaným 2/ - 8/, 10/ a 13/ - 33/ priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktoré sú povinné zaplatiť žalobkyne 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne, potvrdil s tým, že o výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie svoje uznesenie v napadnutej časti týkajúcej sa zániku spôsobilosti byť stranou sporu žalovanej 9/ a žalovanej 12/ pri rozhodovaní vôbec nezohľadnil. Odvolací súd v tejto súvislosti vyslovil svoj právny názor, že súd je povinný skúmať procesné podmienky v ktoromkoľvek štádiu konania. Procesné podmienky sú také vlastnosti, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ civilného konania. Ak súd kedykoľvek v priebehu konania zistí nedostatok procesnej podmienky, postupuje v konaní v závislosti od toho, či ide o odstrániteľný alebo neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. V tomto smere odvolací súd uviedol, že žalované 9/ a 12/ zomreli, pričom súd prvej inštancie túto skutočnosť pri svojej rozhodovacej činnosti nezistil, preto sa ani nezaoberal tým, ako bolo predmetné dedičské konanie po poručiťoch skončené a či možno ďalej konať s jeho právnymi nástupcami. Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej namietajú procesnú spôsobilosť žalovanej 9/ a 12/, podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ostatnej časti, v ktorej súd prvej inštancie priznal žalovaným 2/ - 8/, 10/ a 13/ - 33/ náhradu trov konania v plnom rozsahu, v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti ďalej iba poukazuje na § 387 ods. 2 CSP.

3. Proti výroku II. uznesenia odvolacieho súdu podala žalobkyňa 1/ (ďalej ako „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila poukazom na § 420 písm. b/ a písm. f/ CSP a poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dôvodila, že odvolací súd nesprávne posúdil procesnú subjektivitu žalovaných, pretože v čase vydania uznesenia č. k. 17C/131/2010-796 im zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov už žiadne práva ani povinnosti nepriznával. Ďalej má za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je v bode 14. zmätočné, pretože nie je zrejmé, koho mal súd na mysli výrokom, že v čase úmrtia žalovanej 3/ plnomocenstvo zaniká smrťou splnomocniteľa. Vo vzťahu k § 421 ods. 1 písm. b/ CSP uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, kedy odvolací súd na prejednávany prípad síce aplikoval správnu právnu normu, ale na zistený skutkový stav ju neaplikoval správne. Má za to, že odvolací súd sa nezaoberal možnou aplikáciou § 257 CSP napriek tomu, že na ňu žalobkyňa poukazovala. Navrhla, aby dovolací súd v namietanej časti rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaní k dovolaniu uviedli, aby dovolací súd dovolanie dovolateľky odmietol, pretože nie je prípustné.

5. Žalovaný 1/ uviedol, že s podaným dovolaním dovolateľky nesúhlasí.

6. Žalobkyňa 2/ uviedla, že sa s podaným dovolaním v celom rozsahu stotožňuje.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 CSP), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym

procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzuje prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

11. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a/ prípustný predmet, b/ lehota na podanie dovolania, c / náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol. Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

11.1. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú uvedené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

12. Teda ako je uvedené v bode 3., dovolateľka v danom prípade vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania z § 420 písm. b/ a písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, pričom napáda nárok na náhradu trov konania.

13. Podľa § 420 písm. b/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu a podľa § 420 písm. f/ CSP ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. V zmysle dovolacej námietky dovolací súd uvádza, že obligatórnym znakom prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP je, že dovolanie musí smerovať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe. Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli tie rozhodnutia, ktorými sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec vecne prejedнала.

15. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod vyplývajúci z § 420 písm. b/ a písm. f/ CSP a pričom napadla potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania. Dovolací súd uvádza, že vecou samou nie je rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania a ani konečným rozhodnutím vo veci samej (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355), preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodíť.

15.1. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že je mu známy nález Ústavného súdu SR z 2. apríla 2020 sp. zn. I. ÚS 387/2019, v ktorom Ústavný súd SR poukazuje na nejednotnosť Najvyššieho súdu SR pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o nároku na náhradu trov konania. V danej veci sa dovolací súd stotožňuje s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 160/2017 z 28. februára 2018 (R 73/2018), podľa ktorého „uznesenie odvolacieho súdu o náhrade trov konania nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí v zmysle ustanovenia § 420 CSP, i keď odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol samostatným uznesením vydaným až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“.

16. Vo vzťahu k dovolacej námietke vyplývajúcej z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolací súd uvádza, že v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

17. Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací

súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

18. Podľa § 357 písm. m/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

19. V prejednávanej veci dovolateľka napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu (z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia v zmysle § 421 ods. 1 CSP), ktorým odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. V zmysle § 421 ods. 2 CSP, ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP, vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. n/ CSP). Proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie v zmysle ustanovenia § 421 ods. 2 CSP neprípustné.

20. Vzhľadom na to, že dovolanie dovolateľky podľa § 420 CSP a podľa § 421 ods. 1 CSP prípustné nie je, odvolací súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.